

И напразно да не вѣне
Той рѣши да са ожени.

(Ето че дорѣ царѣтъ
Търсятъ дружка за растуха
Отъ злинытъ
Отъ бѣдытъ
Що вървятъ изъ рода въ родъ,
Мечятъ нашия животъ.)

И ты, момне, ты ела,
Пѣтици въ едни кола,
Да дълмы на едно
Сичко що е въ този пѣтъ
На живота зло добро;
Ты послушай моя гласъ
Ето ма готовъ съмъ азъ!)

В.

Ето бѣла гълъбница,
На божествена Венера
Красната свещена птица,
Премѣнена
И сгодена
На престола са въскача,
Окол' младата чета
Орлякъ отъ Амуры скача.

(Какъ за теб' Лезвѣйке мила
Азъ да немамъ слава сила?
О, злати мои надѣжди!
Въиъ отъ сѣко зло премежде
За царовице ми дайте
На Лезвѣйката сърцето!)

На крылатиѣ Амуры
Бѣше радостъта голѣма,
Но ти скоро пакъ повѣиъ
Като щомъ заколъ са тури;